

[H. C. Hansen.]

nansbudgettet, så er det, jeg spørger det ærede medlem: Hvad er det for skatter, det ærede medlem vil acceptere, hvad er det, det ærede medlem vil dække disse udgifter med? Jeg skal ikke bestride, at det ærede medlem har svaret på et tilsvarende spørgsmål mange gange, men nu skal vi jo have vælgerne orienteret, kunne vi så ikke søge at få det gjort ganske klart: Hvordan skal de sociale udgifter, de militære udgifter og de kulturelle udgifter dækkes? Kan vi ikke lige få det at vide?

(Kort bemærkning).

Bertel Dahlgaard: Jeg synes efterhånden, at det ærede medlem hr. Gregersens tale bliver helt uforståelig. Hvad mener det ærede medlem med, at det radikale venstre har fjernet sig fra det vesteuropæiske demokratis idégrundlag? Jeg forstår overhovedet ikke, hvilken tankegang der ligger bag.

Jeg vil gerne spørge det ærede medlem hr. Gregersen, hvordan han stiller sig til det, som det ærede medlem hr. Viggo Starcke har sagt i Nordisk Råd om, at han mener, at trykthed og frihed er uforenelige, at man ikke kan opnå den åndelige og sociale trykthed uden at prisgive friheden. Det er jo dog faktisk afgørende for hele ens samfundsindstilling, jeg kan næsten sige for hele ens livsindstilling, hvordan man stiller sig hertil. Er det virkelig noget, som retsforbundet anerkender, er det en tankegang, man overhovedet kan tænke sig at nærme sig? Det er nødvendigt, at det ærede medlem hr. Gregersen udtaler sig herom.

(Kort bemærkning).

Gregersen: Jeg kan ikke diskutere med det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard om ting, som jeg ikke har hørt på. Jeg er af den opfattelse, at økonomisk frihed og også åndelig frihed netop vil føre til trykthed, men jeg kan ikke diskutere, hvad det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har diskuteret med det ærede medlem hr. Viggo Starcke.

Dernæst vil jeg gerne sige til det ærede medlem, at det ikke var mig, der indførte den tale, at man fjernede sig fra den vesteuropæiske idé, eller hvad det var. Det var det ærede medlem, der førte det ind i diskussionen.

Det ærede medlem hr. H. C. Hansen stil-

lede påny det samme spørgsmål. Det har jeg besvaret. Jeg har ikke andet svar at give, end at man må kunne spare disse meget store beløb. Jeg nævnte, hvad finansministeren havde sagt om, hvad man har brugt udover de beløb, som alt andet lige kunne være steget fra de 800 mill. kr. til de 1 600 mill. kr., men var steget til 3 200 mill. kr. og nu er steget endnu højere. Sålænge man ikke vil tage vore forslag om besparelser, sålænge man ikke vil indkræve grundskylden, sålænge vi ikke kan anerkende alle de udgifter, der er på finansloven, må vi tage det samme standpunkt, som det ærede medlems parti indtog indtil 1914. De havde også været med til at vedtage social lovgivning og formentlig også kulturel lovgivning, men de ville ikke stemme for den finanslov, der blev forelagt. Først for at gøre det muligt at få grundloven gennemført i 1914—15 gik man med til for dette år at stemme for den. Jeg har ikke andet svar at give. Det ærede medlem kan spørge, så tit han vil, der er kun det ene svar, og det har jeg givet ham så mange gange før.

(Kort bemærkning).

H. C. Hansen: Jeg ved så udmærket det med 1914, men nu befinder vi os i 1953. Jeg kan ikke på stående fod svare på, om socialdemokratiet ikke stemte for skattelove på daværende tidspunkt, det kan være, at der har været komplikationer dér.

Det ærede medlem endte dér, hvor retsforbundet altid ender stillet overfor den betragtning, at dette partis medlemmer, ikke mindst det ærede medlem hr. Viggo Starcke, ude på møder rundt i landet agerer positive med hensyn til forsvaret, siger, at de er med i Atlantpagten, med til styrkelse af landets værn, stemmer for alt det sociale. Der er ikke eet socialt forslag, de ikke har stemt for, de vil selvfølgelig opretholde alt det kulturelle, og når det så er sket, siger de ærede medlemmer: men vi stemmer ikke for en eneste rød øre i skat, ikke for en eneste rød øre indtægt til staten.

Jeg har et gammelt barndomsbillede af en dreng, der kravler ind under teltdugen til cirkus for at slippe gratis ind, og som bagefter overfor de andre praler af, hvor dygtig han har været til at snyde sig uden om forpligtelserne. Jeg er ked af at sige, at det ærede medlem minder mig om den dreng.

Hermed sluttede forhandlingen.